

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

Abonamentul

Pe un an: 24 lei
Pe 6 luni: 12 lei
Pe 3 luni: 6 lei

Articolele și corespondența

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu,
str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se
inapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 60 Bani pentru odată; dacă se publică de
mai multe ori se dă rabat corespunzător.
Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Tele-
grafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

Ierarhului iubit

I. P. S. Mitropolit Iustin al Ardealului a fost ales, investit și instalat, în 10—13 ianuarie a. c., în scaunul Arhiepiscopiei Iașului și Mitropoliei Moldovei și Sucevei. Alegerea aceasta înseamnă o înaintare pe scara ierarhiei mitropolitane, pentru că Mitropolia Ardealului — în ordinea de onoare — este a treia, iar Mitropolia Moldovei este a doua, adică îndată după Mitropolia Ungro-Vlahiei (București). Înaintarea aceasta arată deosebită prețuire, de care se bucură I. P. S. Mitropolit Iustin în sinul Bisericii noastre, ca unul dintre ierarhii de frunte ai Ei.

Tocmai de aceea plecarea I. P. S. Mitropolit Iustin la Iași lasă în urmă păreri de rău ale preoțimii și credincioșilor din Ardeal. Intr-adevăr, în răstimpul de aproape un an, cât a păstorit Arhiepiscopia Sibiului și Mitropolia Ardealului, I. P. S. Sa a fost înconjurat de dragostea și prețuirea deosebită a clerului și credincioșilor noștri. Crescut de patriarhul Miron în școlile teologice din țară și străinătate, având legături mai vechi cu reprezentanți ai Bisericii și teologiei ardeleni, I. P. S. Sa dintru început a știut să se încadreze în tradițiile bisericești ardeleni și și-a pus toată capacitatea, toată puterea de muncă în slujba Bisericii ortodoxe din Ardeal. Cunoscându-i vredniciile, simțindu-l apropiat sufletește de păstoriții Săi, cu îndrăzneală și încredere veneau la Ierarhul lor preoții și credincioșii, ca să-i mărturisească dorințele, durerile și bucuriile, să-i primească sfatul, binecuvântarea și rezolvarea cererilor. Nu exista zi, în care Inaltul Ierarh să nu fie ocupat ore întregi cu rezolvarea a zeci de cereri, prezentate de cei ce veneau în audiență. Prin aceasta se legau sufletește de Ierarhul lor.

În Catedrala mitropolitană din Sibiu toți îl priveau cu dragoste, îi ascultau predicile pline de miez evanghelic și paulin, se îmbulzeau în jurul lui, ca să-i primească binecuvântarea, îl așteptau în număr mare și în fața Catedralei, înșiruiți până la reședință, despărțindu-se numai după ce I. P. S. Sa, binecuvântându-i, intra în reședință. Iar la sfințiri de biserici, la vizitațiuni canonice în Blaj, Mediaș, Ră-

șinar, ș. a. preoții și credincioșii l-au primit ca pe un ierarh prea iubit, încredințați de cuvântul Mîntuitorului, ce zice: „Cine vă primește pe voi, pe Mine mă primește”. Așa s-a adîncit dragostea păstoriților față de Ierarh și a Ierarhului față de păstoriți.

La aceste întâlniri față către față, s-au adăugat: pastoralele de Paști și de Crăciun, în care te grăia despre viața cea nouă izvorită din nașterea și învierea Domnului; cărțile: „Dr. Nicolae Bălan”,

I. P. S. Mitropolit Iustin

în care se cinstește amintirea marelui mitropolit al Ardealului, și: „Cînd frații sînt împreună”, în care se vorbește despre înfrățirea dintre românii ortodocși și „uniți” și despre reîntregirea bisericească — și erau în pregătire alte cărți folositoare de suflet. Preoțimea nu va uita nici grija pă-

Continuarea în pag. 2

In luna Mai

Luna Mai este luna florilor, a luminii și a biruinții. De aceea clasa muncitoare și-a ales ziua de 1 Mai, ca zi a solidarității internaționale a muncitorimii, vestitoare a înfloririi unei vieți mai bune și mai fericite, pentru întreaga omenire. Dar în luna mai sărbătorim și ziua de 9 Mai, ziua independenței naționale de stat și a victoriei forțelor democrației și socialismului asupra armatei hitleriste.

Sub steagul biruitor al lui 1 Mai și pe drumul victoriei din 9 Mai 1945, forțele democrației, socialismului și păcii, pășesc înainte din biruință în biruință. Sărbătorirea zilei de 1 Mai și aniversarea a 12 ani de la strălucita victorie asupra Germaniei hitleriste se întîmplă într-un moment, în care oamenii muncii de pretutindeni, făcînd bilanțul succeselor de pînă acum, își unesc forțele pentru a zădărnici planurile ațîțătorilor la război, a celor ce pregătesc un război atomic. Ei își unesc forțele spre a impune interzicerea și nimicirea armelor atomice, spre a cere folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, spre a impune pacea și rezolvarea prin tratative a tuturor problemelor internaționale litigioase.

Forțele păcii sînt în neconținută creștere. Țările de democrație populară, în frunte cu Uniunea Sovietică — marea țară a constructorilor comunismului — s-au dezvoltat într-un ritm accelerat, făcînd progrese uriașe atît în domeniul economic, cît și în acel cultural și în cel al capacității lor de apărare. Iar sutele de milioane de oameni ai muncii și de partizani ai păcii din celelalte țări și-au intensificat lupta pentru pace, pentru libertate, pentru o viață mai bună. Astfel că omenirea muncitoare își strînge rîndurile pentru ca viața cea nouă să fie biruitoare pretutindeni.

Țara noastră a devenit dintr-o țară cu industrie și agricultură înapoiată, o țară cu o industrie bine dezvoltată — la temelie ei stînd industria grea producătoare de mașini — și cu o agricultură avansată. Bazat pe succesele dobîndite, poporul nostru e hotărît să muncească cu mai mult elan pentru ridicarea continuă a

Continuare în pag. 4

Pentru propășirea Patriei, pentru pace

Biserica noastră este mereu alături de popor și de munca lui pentru o viață mai bună. De aceea la alegerile din februarie a. c. poporul a ales ca deputați pentru Marea Adunare Națională și reprezentanți ai Bisericii. Aceștia dau glas în Marea Adunare Națională năzuințelor poporului și conlucrării Bisericii noastre la toate bunele înfăptuiri de azi. Astfel la sesiunea din martie a Marii Adunări Naționale, ei au luat cuvântul, mărturisind despre realizările poporului și despre faptele clerului și credincioșilor noștri, care arată că ei sînt buni cetățeni ai patriei noastre scumpe, Republica Populară Română.

Vorbind în ședința din 20 martie a. c., I. P. S. mitropolit Iustin, a spus că înfăptuirea cu alegătorii din raionul Hîrlău (r. Iași) i-a adus aminte toate suferințele și jertfele poporului pentru libertate, drep-

Ierarhului iubit

Urmare din pag. 1

rintească, nu numai pentru cele duhovnicești, ci și pentru asigurarea materială a familiilor preoților din parohii sărace.

Deasemenea tipografia arhidiecezană a fost înzestrată cu mașini moderne, ca lucrul să fie mai cu spor, reședința a fost înnoită, Institutul teologic a fost ocrotit și întărit, iar pentru Catedrala mitropolitană s-au făcut pașii necesari ca să fie reparată și pictată.

Acestea și alte fapte, atît duhovnicești, cît și materiale, împlinite în mai puțin de un an, sînt măturie grăitoare despre rîvna, priceperea și vrednicia I. P. S. Mitropolit Iustin. De aceea în mod firesc clerul și credincioșii, felicitînd Moldova că și-a ales un astfel de ierarh, își exprimă totdeodată părerea de rău că l-a pierdut așa de curînd. Dar interese superioare bisericesti l-au chemat mai sus și în fața acestora ne plecăm. Cît de strînsă e legătura I. P. S. Sale cu Ardealul se vede și din faptul că I. P. S. Sa și după ce a fost instalat Mitropolit al Moldovei — a continuat să conducă Mitropolia Ardealului pînă la alegerea noului Mitropolit.

Acum, cînd se desparte de clerul și credincioșii ardeleni, mărturisind părerea de rău, măturisim și toată recunoștința noastră, pentru toată dragostea ce ne-a arătat, pentru toată fapta ce ne-a dăruit, pentru tot cuvîntul bun ce l-a rostit despre ortodoxia ardeleană. Noi sîntem încredințați că așa cum sufletul clerului și credincioșilor ardeleni rămîne legat în dragoste de I. P. S. Sa, tot așa și sufletul Inalt Prea Sfinției Sale rămîne legat pentru totdeauna de Ardealul ortodox, de acești credincioși, cu o evlavie vie și luminată (cum spunea I. P. S. Sa). Dacă trupește nu-l mai avem între noi, sufletește este mereu între noi și înfăptuirile păstoriei Lui vor grăi mereu despre sufletul Lui. Socotind că I. P. S. Mitropolit Iustin ne va sprijini întotdeauna, îi dorim încă mulți ani de rodnică activitate în ogorul Bisericii, spre mîntuirea credincioșilor și propășirea Patriei.

Intru mulți ani I. P. S. Stăpîne!

TELEGRAFUL ROMÂN

tate și un trai mai bun (între care și cele din 1907), dar i-a pus în față și roadele bogate ale vieții celei noi, pe care oameții muncii și-o făuresc în patria noastră. În această viață de muncă și progres, și cultele religioase au „cele mai prielnice condiții de organizare și funcționare, potrivit cu învățăturile lor dogmatice și rînduiriile lor canonice tradiționale. Sub oblăduirea legalității populare, în deplină libertate, noi trăim lăuntric și ne manifestăm convingerile noastre religioase în lăcașurile noastre sfinte.

Slujitorii și credincioșii Bisericii noastre străbune țin în adevăr ochii lor duhovnicești îndreptați spre cer; ei nu uită însă că picioarele lor stau pe pămînt. Păstrîndu-și credința religioasă, ei rămîn totuși cetățeni devotați ai scumpei noastre patrii“. De altfel însăși învățătura de credință a Bisericii noastre ne îndeamnă să fim de partea progresului și a unei vieți sociale înaintate. „De aceea noi sprijinim cu tărie toate acțiunile întreprinse de cîrmuirea statului pentru zidirea vieții celei noi a poporului nostru.

Pentru apărarea păcii în lume, Biserica noastră și-a spus de mai multe ori cuvîntul ei răspicat. Noi nu ne temem de război. Apărătorii păcii sînt astăzi mai puternici decît ațîțătorii la război. Pacea

însă este o lege a firii, condiția progresului, este însuși temelul vieții. De aceea noi nu vom conțeni să o propoveduim cu cuvîntul și cu fapta, străduindu-ne să strîngem în jurul nostru pe toți clericii și credincioșii, făcîndu-ne astfel cu toții părtași la cea mai frumoasă luptă a oamenilor din toate vremurile — lupta pentru apărarea păcii.

Cu conștiința de îndeplinire a unei datorii, ca ierarh al Bisericii ortodoxe și deputat în Marea Adunare Națională, îmi exprim aci întreaga adeziune la Declarația guvernului țării noastre, făgăduind să sprijin trecerea ei în faptă, pentru înscăunarea păcii trainice în lume, pentru propășirea scumpei noastre patrii, Republica Populară Română“.

Sînt declarații, care măturisesc simțămintele tuturor slujitorilor și credincioșilor Bisericii noastre. Noi știm că stăpînirea este de la Dumnezeu și că datori sîntem să muncim pentru propășirea patriei și să luptăm pentru pace. Aceasta ne îndeamnă însăși cuvintele Mîntuitorului, îndrumările sfinților Apostoli și învățătura Bisericii. Se cuvine dar, ca să ne dăm silința ca fiecare cuvînt din aceste declarații ale I. P. S. mitropolit Iustin să-l preschibăm în faptă. Ca astfel fapta noastră să se adauge la munca și lupta întregului popor și patria noastră să înflorească și să se întărească, iar pacea să dăinuiască netulburată pe pămînt.

Un an de realizări

La 26 martie a. c. a avut loc Adunarea Eparhială din Arhiepiscopia Sibiului. În fața deputaților eparhiali. — preoți și mireni — s-au citit rapoartele de activitate pe anul 1956. Din aceste rapoarte rezultă că în anul trecut s-au înfăptuit multe și însemnate realizări bisericesti și sociale sub înțeleapta conducere a I. P. S. Mitropolit Iustin. Intrucît noi aici nu putem prezenta nici măcar pe scurt cuprinsul acestor rapoarte, publicăm numai părți din cuvîntul I. P. S. Mitropolit Iustin, în care sînt amintite cîteva din aceste realizări.

„Sosind în Ardeal — zice I. P. S. Sa — am găsit o preoțime pregătită pentru activitatea ei bisericescă și o turmă aleasă de credincioși și am văzut cum fiecare caută să-și desfășoare activitatea preoțească cu mult folos în sf. noastră Biserică de pe aceste meleaguri. Centrul Eparhial a fost la înălțimea așteptărilor mele. De aceea în fața Adunării Eparhiale îngăduiți-mi să exprim mulțumiri colaboratorilor mei apropiați în frunte cu vicarul Arhiepiscopiei, P. C. Tr. Belascu, pentru truda pe care cu toții au depus-o în această perioadă de timp, pentru desfășurarea rodnică a activității noastre bisericesti“.

„Rapoarte amănunțite asupra întregii activități a Eparhiei noastre au fost întocmite de consilierii referenți și au fost examinate în Consiliul plenar. Comisiile respective ale Adunării Eparhiale au analizat aceste rapoarte și vă vor aduce la cunoștință concluziile lor. Eu vreau să vă amintesc în linii mari principalele laturi ale activității noastre în cursul anului trecut.

ACTIVITATEA SPIRITUALĂ

Activitatea noastră principală s-a îndreptat asupra acțiunii spirituale în rîndurile clericilor și credincioșilor din Eparhie.

N-am șovăit o clipă să îndemnăm pe preoți ca să înrădăcineze în sufletul credincioșilor da-

toria sfință de a păstra fără nici un fel de abateri dreapta noastră credință ortodoxă. Este un punct, unde n-am îngăduit să se facă nici un fel de concesii.

De asemenea noi și centrul nostru Eparhial am îndemnat pe preoți să vegheze asupra vieții curate a credincioșilor trăită după principiile Mîntuitorului. În general am ținut să se păstreze bunele tradiții ale Bisericii ardeleni în întreaga activitate ce s-a desfășurat în cadrele Eparhiei.

Constatănd că numărul parohiilor noastre e mai mare decît numărul preoților și că-n mod permanent unele parohii erau lipsite de preoți, am ajuns la concluzia de a organiza misiuni cu caracter permanent. Lucrul acesta se făcea și în trecut dar numai în mod restrîns, mîrginindu-se la trimiterea de preoți în parohiile vacante numai cu ocazia Praznicelor mari. Din discuția avută cu Consiliul Eparhial asupra acestei chestiuni am ajuns la concluzia că e bine să avem preoți în fiecare parohie și-n mod permanent.

Pentru aceea din parohiile unde există mai mulți preoți am luat cîte unul organizînd o misiune permanentă. Cred că e bine ca și de aici încolo în această chestiune să se mențină această rînduială a noastră“.

TIPĂRITURI

„Afară de îndemnurile verbale date în continuare preoților și unora dintre credincioși am socotit că și cartea — adică cuvîntul scris — e de mare folos în acțiunea noastră misionară.

De aceea în această perioadă au fost tipărite mai multe scrieri:

1. Volumul omagial închinat marelui Mitropolit Nicolae Bălan, care vreme de 3 decenii și jumătate a păstorit această eparhie cu vrednicie;

Un an de realizări

Urmare din pag. 2

2. „Cind frații sînt împreună” — lucrare de mare folos pentru consolidarea unificării Bisericii din Ardeal;

3. Cu prilejul sărbătorilor Crăciunului și de Anul Nou am publicat tradiționalul „Indrumător Bisericesc”. De asemenea au continuat să apară regulat foile „Telegraful Român” și „Foaia bunului creștin”.

De la 1 iulie „Telegraful Român” a continuat să rămîna ceea ce a fost el inițial, — o publicație pentru popor, iar pentru a umplea un mare gol simțit în centrul Eparhiei noastre în locul „Foii bunului creștin” am inițiat revista „Mitropolia Ardealului”. Mergînd astfel pe șagașul trasat de marele nostru înaintaș, — menținînd tradiția culturală a Sibiului ortodox, această revistă poate fi considerată una din cele mai bune publicații ale Bisericii noastre și nădăjduim ca încetul cu încetul să devină cea mai bună revistă teologică din țară, ca astfel să se mențină tradiția teologică-culturală a Sibiului”.

UNIFICAREA BISERICESCĂ ȘI AJUTORAREA CLERULUI

O problemă asupra căreia am avut mereu așintite privirile noastre a fost problema consolidării unificării bisericești. În scopul acesta s-au publicat diferite articole, cartea „Cind frații sînt împreună” și s-au ținut numeroase conferințe. În deosebi prin cursurile de Indrumare misionară, ne-am ocupat de îndrumarea sufletească a clerului; în același timp, n-am uitat să ne îngrijim de îmbunătățirea stării lui materiale.

În ce privește ajutorarea materială a clerului nu ne-am limitat la preoții reveniți, ci examinînd cu multă atenție situația tuturor parohiilor am ajuns la concluzia că e nevoie să se acorde un ajutor permanent preoților care activează în parohii cu un număr foarte mic, sau peste tot cu un număr redus de credincioși.

Cu largă înțelegere a Prea Fericitului Părinte Patriarh și celorlalți membri ai Sf. Sinod, s-a înființat fondul misionar central al B. O. R. din care se alimentează și fondul Eparhiei noastre pentru acordare de ajutoare lunare — preoților din parohiile sărace. Nu există astăzi nici un preot din Eparhia noastră, care să aibă nevoie de ajutor și să nu-l primească din partea Centrului Eparhial.

INGRIJIREA BISERICILOR

Centrul Eparhial s-a ocupat în același timp și de bisericile care au nevoie de ajutor pentru reparații. Au fost acordate numeroase dotații, unele mai mari altele mai mici, aproape tuturor parohiilor care ne-au solicitat astfel de ajutoare.

La venirea mea aici, constatînd că frumoasa Catedrală din Sibiu are nevoie de renovare, au fost făcute toate pregătirile și intervențiile necesare la forurile de stat pentru a se obține ajutor pentru repararea și pictarea acestei Catedrale mărețe.

În acest scop s-au obținut din partea statului, adică Ministerului Cultelor și C.S.A.C., o sumă de un milion șase sute mii, eșalonată pe 2—3 ani. Pentru anul în curs s-au dat Mitropoliei suma de cinci sute mii lei, care ne stă la dispoziție pentru a începe lucrările de renovare.

Se cuvine ca pentru ajutorul dat să mulțumim respectuos fostului Ministru al Cultelor, Acad. Prof. Petre Constantinescu-Iași, care a arătat față de Centrul Eparhial din Sibiu o largă înțelegere și bunăvoință.

TIPOGRAFIA ARHIDIECEZANĂ

Pentru a putea desfășura activitatea noastră misionară pe calea scrisului, era nevoie de organizarea tipografeiei. Tipografia noastră veche avea și ea nevoie să fie pusă la punct cu mașini noi. De aceea am făcut intervențiile necesare pentru obținerea unei mașini de cules mecanic, ceea ce am și obținut. Deasemenea am făcut intervenții și pentru obținerea altor mașini necesare tipografeiei”. I. P. S. Sa arată apoi că e sub tipar „un catehism, care, după părerea noastră, va fi una din cele mai frumoase lucrări de acest fel, tipărite de Biserica noastră ortodoxă”.

COLABORARE CU CELELALTE CULTE

„Consecvenți cu principiile noastre de credință, am căutat să păstrăm raporturi de colaborare, de prietenie și de bună înțelegere cu celelalte culte religioase.

Și în anul acesta ca și-n anii trecuți putem spune că nu s-au observat în cadrul Eparhiei noastre nicăieri neînțelegeri sau certuri între Biserica noastră și celelalte culte religioase.

BUNI CETĂȚENI AI STATULUI

Potrivit învățăturii cuprinse în textul Evanghelic arhicunoscut în care se spune „dați cezarului cele ce sînt ale cezarului și lui Dumnezeu cele ce sînt ale lui Dumnezeu”, noi ne-am străduit să păstrăm raporturi corecte cu autoritățile de Stat. Autoritatea de Stat nu s-a amestecat sub nici o formă în treburile noastre strict bisericești. În decursul acestui an, și în anii trecuți, s-a păstrat principiul, pe care și l-a impus statul, de neamestec în treburile bisericești. De aceea, fără nici o piedecă, noi am putut da lui Dumnezeu ceea ce e al lui Dumnezeu.

Fiînd creștini, noi nu am uitat însă că rămînem totuși cetățeni ai unei patrii. Sîntem încadrați în chip firesc într-un anumit teritoriu, care are o anumită organizație. Acest lucru a fost la fel și pe timpul Mintuitorului. Și El și Apostolii și-au iubit patria. Dovadă despre aceasta este faptul că El a plîns de atîtea ori asupra sorții Ierusalimului, care nu-i înțelegea misiunea, iar Apostolul Pavel în repetate rînduri a accentuat calitatea Sa de iudeu. Pe linia aceasta a dragostei de patrie s-a încadrat Biserica noastră și-n general slujitorii și credincioșii ei, devenind cetățeni devotați, apărători și susținători ai R. P. R. Preoții cît și credincioșii și-au împlinit și-și îndeplinesc cu devotament obligațiile lor cetățenești. Mai mult poate decît alți cetățeni, credincioșii noștri care știu că dragostea de patrie și sprijinul reciproc al oamenilor sînt datorii religioase, se așează în fruntea celor ce-și iubesc patria. Temeiul acestei comportări îl găsim noi în una din Epistolele sf. ap. Pavel, care spune să facem rugăciuni pentru cîrmuitori și să ne supunem stăpînirilor fiindcă așa e voia lui Dumnezeu. Autoritatea de stat este aceea care ne asigură nouă liniștea, de care avem atîta nevoie spre a ne putea împlini misiunea”.

După ce a îndemnat la sprijinirea campaniei însămințării de primăvară, I. P. S. Sa a continuat: „Noi nu am pierdut nici un prilej pentru a îndemna pe credincioși să facă dovadă că sînt cei dinții cetățeni ai patriei noastre scumpe. Urmind acestui îndemn bătătorim o cale tradițională. Istoria Bisericii ne arată că în veacurile de înflorire ale Bisericii slujitorii și credincioșii erau în fruntea marilor acțiuni pentru progres. Biserica ortodoxă a fost și este structural favorabilă progresului. Astăzi cînd acțiunea de reînnoire materială și de progres social este luată

în mîna de către stat, datoria noastră e de a sprijini cu toată puterea această acțiune.

LUPTĂTORI PENTRU PACE

Pentru a putea muncii, pentru a ne putea ruga lui Dumnezeu, pentru a putea avea viață religioasă și cetățenească cinstită avem nevoie de pace. — De aceea în toate slujbele noastre bisericești nu încetăm să ne rugăm lui Dumnezeu pentru pacea în toată lumea, pentru pace în orașele și satele noastre și pace în Biserica noastră. Acțiunea aceasta de statornicire a păcii în lume nu este numai o îndatorire cetățenească sau mai bine zis omenească, ci ea este o poruncă religioasă. Pacea este o lege a firii, e condiția progresului, ea stă la temelie vieții noastre. De aceea noi o sprijinim cu cuvîntul și cu fapta. Niciunul dintre credincioșii noștri nu va putea să-și dobîndească sieși nume mai mare decît cel purtat de Mintuitorul, care era numit Domn și Prinț al păcii, făcîndu-ne și noi asemenea Lui vrednici de a purta numele frumos de făcători de pace și a fi numiți, asemenea Lui, fii ai lui Dumnezeu, așa după cum se spune în una din Fericirile Evanghelice”.

LEGATURA DUHOVNICEASCĂ STATORNICĂ

Ascultînd cuvîntarea I. P. S. Mitropolit Iustin și rapoartele de activitate, deputații eparhiali au exprimat mulțumiri I. P. S. Mitropolit Iustin pentru bogatele realizări din anul trecut, Centrului Eparhial și preoșimii pentru osteneala depusă. Au mulțumit deasemenea d-lui Dr. Petru Groza, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R., Guvernului și Ministerului Cultelor pentru sprijinul acordat. Mulțumiri s-au exprimat și I. P. S. Patriarh Iustinian pentru înțelegerea cu care a întîmpinat problemele Mitropoliei Ardealului.

Arătînd părerea de rău că, din înalt interes bisericesc, I. P. S. Mitropolit Iustin a trebuit să se mute așa curînd de la Sibiu la Iași, Adunarea Eparhială a rugat pe I. P. S. Sa să nu uite niciodată că se poate sprijini pe dragostea și recunoștința clerului și credincioșilor din Arhiepiscopia Sibiului și Mitropolia Ardealului. I. P. S. Mitropolit Iustin a mulțumit clerului și credincioșilor, asigurîndu-i că nu va uita Ardealul.

Sîntem încredințați că I. P. S. Sa va sprijini și de acum înainte năzuințele și realizările Ardealului ortodox și noi fapte vor mărturisi mereu despre legătura duhovnicească statornică și netulburată dintre I. P. S. Sa și Biserica ardeleană.

T. R.

Cel mai bun lucru

Unificarea bisericească din 1948 ne-a adus liniștea și pierderea vrăjmașiei din satul nostru.

Uniți în munca de toate zilele cu frații noștri ortodocși ne vedeam despărțiți în credință, cînd în Dumineci și sărbători mergeam pe același drum pînă în fața celor două biserici, cari sînt una în fața celeilalte și cînd unii apucau spre o biserică și alții spre cealaltă. Ne despărțeam astfel chiar cei ce eram din aceeași familie.

Dar răul era și mai mare, căci vrajba care era mereu între noi, ne ducea la certuri și dușmănie, cari țineau cu anii. Astăzi sîntem fericiți, căci între noi nu mai este nimeni să ne despărte.

Sîntem una cu consătenii și rudeniile noastre din sat în credință, una cum au fost și strămoșii noștri.

Continuare în pag. 4

DEZARMARE

Mult a înaintat omenirea în știință și tehnică! Dacă toate invențiile ar fi puse numai în slujba vieții omenești, oamenii ar putea trăi foarte bine pe pământ. Dar cercuri conducătoare din Apus au pornit pe calea folosirii acestor invenții pentru distrugere, nu pentru viață, pentru război nu pentru pace. Ei au pornit ceace se numește „cursa înarmărilor“, întrecerea de a fabrica armament tot mai distrugător. Astfel, în loc ca energia atomică să fie folosită pentru îmbunătățirea vieții, ea e folosită pentru bombe, care aduc moarte și ruină. Și în loc ca oamenii să muncească și să producă lucruri ce înfrumusețează viața, ei sînt puși să muncească și să producă arme de nimicire. Atîta muncă, atîția bani, atîtea materiale, atîtea invenții sînt puse în slujba războiului.

Se-nțelege că amenințate de pregătirile de război ale cercurilor din Apus, țările din Răsărit sînt nevoite să se apere, să se pregătească, pentruca dacă vor fi atacate să poată înfrînge pe agresor. Popoarele însă nu vor război, ci vor pace. Guvernele din Răsărit, în frunte cu Uniunea Sovietică, luptă pentru ca să se ajungă la un acord în problema dezarmării. Realizarea acestui acord ar înlătura un viitor război, ar stabili încrederea între popoare și ar face ca oamenii să muncească pentru îmbunătățirea vieții. În loc să fabrice bombe atomice și cu hidrogen, ar construi uzine electrice pe bază de energie atomică. În loc să fabrice avioane de bombardament, ar construi școli, spitale, case de locuit, ș. a. În loc să facă din oțel arme, ar face tractoare și mașini folosite. În loc să țese echipament militar, ar țese stofe pentru îmbrăcăminte. Cîte îmbunătățiri nu s-ar aduce vieții omenești, dacă ce se cheltuiește pe înarmări s-ar cheltui pe lucruri folositoare!

Nu există om, care întrebă: „ce vrei, bombe atomice sau uzine electrice?“ să nu răspundă că vrea ca energia atomică să fie folosită nu pentru bombe ci pentru uzinele electrice. De asemenea, dacă ai întreba: „Ce vrei, tunuri sau pîine?“, toți ar răspunde: „pîine și nu tunuri!“ Oamenii vor să trăiască în pace și munca lor să producă lucruri folositoare. De aceea propunerile Uniunii Sovietice pentru dezarmare sînt susținute de toți oamenii muncii din toate țările. Aceste propuneri prevăd: 1. reducerea forțelor armate și armamentelor celor cinci mari puteri (U.R.S.S., S.U.A., China, Anglia, Franța); 2. interzicerea experiențelor cu arme atomice, interzicerea armelor atomice și distrugerea stocurilor de arme atomice; 3. reducerea forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței, care se găsesc pe teritoriul Germaniei, ca și în țările din Apus și Răsărit; 4. Dezarmarea să fie făcută sub un control internațional; 5. încheierea unui pact de neagresiune între țările (din Apus) participante la N.A.T.O. și statele (din Răsărit) participante la Tratatul de la Varșovia.

Dacă s-ar aplica aceste propuneri, popoarele ar fi eliberate de povara înarmărilor și de frica unui nou război, mai

nimicitor decît războaiele de pînă acum. Totodată ar crește și nivelul de trai al oamenilor.

Credincioșii Bisericii noastre sprijinesc lupta pentru dezarmare a oamenilor muncii. Ei știu că proorocul Isaia a spus că va veni vremea cînd săbiile se vor schimba în fiare de plug și ei doresc ca armamentul să se schimbe în unelte de muncă pașnică. Ei cred că forțele păcii sînt mai puternice decît forțele războiului. De aceea sînt încredințați că pacea va birui, căci munca și lupta a sute de milioane de oameni cinstiți va înlătura norii întunecați ai războiului și va face ca soarele păcii să strălucească cu putere pretutindeni.

In luna Mai

Urmare din pag. 1

nivelului de trai și cultural al oamenilor muncii.

Inchinîndu-și toate forțele muncii pașnice, creatoare, poporul nostru este un factor activ în lupta pentru pace. El luptă alături de toate popoarele lumii — pentru rezolvarea pașnică a problemelor internaționale litigioase, pentru crearea unei Germanii unite, democratice și pașnice, pentru intensificarea relațiilor economice și culturale între popoare, pentru conviețuirea pașnică între țări cu sisteme sociale deosebite, pentru ca prin muncă și bună înțelegere popoarele să-și făurească o viață mai bună. Luptînd pentru pace, poporul nostru este însă hotărît să-și apere patria împotriva oricărui agresor și muncește pentru întărirea ei. Biserica ortodoxă este alături de popor. Ea sprijinește munca poporului pentru o viață mai bună și pentru întărirea Patriei, ea sprijinește lupta poporului pentru pace, împotriva războiului atomic.

Luna mai e luna luminii, a bucuriei și a florilor. E luna marilor biruințe ale oamenilor muncii. Sub flamura ei luminoasă viața cea nouă pășește înainte spre noi biruinți. 1 Mai și 9 Mai sînt un îndemn de acontinua cu hotărîre înnoită lupta pentru pace, pentru bunăstare, pentru fericire. Și în această luptă popoarele vor birui!

Cel mai bun lucru

Urmare din pag. 3

Am fost primiți în Biserica ortodoxă cu toată dragostea și cinstiți de conducerea Bisericii din Nucet cu atenție deosebită de mare.

Declarăm că sîntem fericiți cînd ne vedem una în credință cu frații noștri și că niciodată și nimeni nu ne va mai putea despărți.

Unificarea bisericească o socotim, ca cel mai mare și bun lucru ce s-a făcut pe seama noastră și dorim ca ea să rămînă în veci neschimbată.

Nucet (Sibiu).

STAROCIU AUREL

Progresele omenirii

Cdinioară oamenii n-aveau locuințe, decît peșterile munților sau colibele de frunziș, pe cîmpie. Și erau aproape sălbatici și trăiau cu greu, certîndu-se pe fructele pămîntului cu animalele din jurul lor.

Astăzi, oamenii pot să-și construiască, nu numai case sigure și comode, ci chiar și palate mărețe, ce sgîriie norii cerului. Ei fac poduri puternice, care trec peste cele mai largi riuri și construiesc felurite vase, vapoare, ce plutesc așa de frumos și sînt conduse cu istețime, pe întinsul apelor, din mijlocul mărilor și oceanelor.

Gîndiți-vă numai la acele mari și reperi pacheturi — vapoare — disprețuite ale furiilor oceanelor, care dau la iveală puterea mare și strălucitoare a spiritului omenească!

Primii oameni n-au întrebuintat fierul. Dar Biblia ne vorbește de Tubal — Cain, fratele lui Noe — patriarhul, primul om, care a închipuit forja, dînd formă fierului, cu focul și ciocanul. El s-a servit de ciocan și a fabricat cîteva mici instrumente de folos omului.

În zilele noastre se execută lucrări nenumărate, fabricate din fier. În uzinele și fabricile noastre se fac pluguri, unelte de toate felurile și mașini uimitoare, care merg singure, cu apă, cu foc și chiar cu puterea electricității. În sfîrșit, folosind curentul electric, circulă mai cu repeziune decît lumina, *gîndul și voința omului*, purtate peste mări și țări, în ținuturile cele mai îndepărtate, prin radio și telegrafia fără fir.

Acestea, cu adevărat, sînt progresele omenirii, pînă în zilele noastre; progrese datorate descoperirilor științifice și tot felului de invenții, făcute de mari savanți ai lumii, în decursul veacurilor și astăzi.

Operile lor nemuritoare vor vorbi, de peste veacuri, omenirii și-o vor îndruma pe căile adevărate ale luminii și ale vieții fericite.

Și tu, fiule drag, iubește din tot sufletul, progresele omenirii și lucrează și tu, pe șantierul de muncă al vieții tale, ca să fii folositor ție și societății, din care faci parte! *Un om atît prețuiește pe pămînt, cît bine a făcut tuturor și cît a muncit pentru bunul trai și pentru buna fericire a vieții omenești a tuturor.*

Nu-i deajuns, că te-ai născut și-ai crescut mare pe pămînt, ci însemnat e cu ce ai contribuit, prin munca ta cinstită, zi de zi, la progresul omenirii și la înflorirea vieții în patria ta dragă.

Binele și roadele muncii tale: acestea ți le cere porunca vieții și societatea, ce te înconjoară, cu toată bunăvoința. Ia a-minte!

Prel. de Pr. V. A. Bassarabiu

